

emmaus NYHETER

MEDLEMSBLAD FÖR EMMAUS HELSINGFORS | NR 1/2011

S4 VAD HÖRS FRÅN

DRUMSÖ?

INBJUDAN
TILL FÖRENINGENS
VÅRMÖTE
27.4 KL 17.00

S3 www.emmaushelsinki.fi

ÖVERSIKT
HÄNT OCH
KOMMANDE
HÄNDELSER

KOLUMN
HELKA AHAVA:
LEVE
GRUNDTRYGGHETEN

S2

S8

ÅRET FÖR FRIVILLIGARBETE

År 2011 är EU:s år för frivilligarbete. Emmaus Helsingors deltar aktivt i gemensamma kampanjer, där organisationer uppmuntrar nya frivilliga att komma med i verksamheten och betonar frivilligarbetets betydelse.

SÖMNADSVKSTAD PÅ ÅTERVINNINGSFABRIKEN 7-8.5

Emmaus Helsingfors har en sömnadsverkstad på Återvinningsfabriken i Kabelfabriken 7-8.5 kl 10-17. Kom med!

VÅRUTFÄRD 16.5

Emmausaktivisterna gör en vårutfärd till Karislojo måndag 16.5. Vi åker på morgonen med gemensam transport från loppmarknaden i Vallgård. På platsen bekantar vi oss med arbetscentret Majakka för utvecklingsstörda och Ojalas och Sarios familjehem. Anmälan till Arja på kontoret före utgången av apri. Där får du också mera information.

EMMAUS FINLANDS SEMINARIUM 27-28.8

Emmaus Finland håller seminarium 27-28.8.2011 med frivilligarbete som tema.

NY STYRELSE

På föreningens höstmöte 1.11.2010 valdes Harri Cavén till ordförande för styrelsen och Heikki Ahava, Risto Grönthal, Ulla Hoyer, Anu Hyle, Marjatta Hämäläinen, Marianne von Knorring, Heta Muurinen, Ulf Särs, Eeva-Sisko Veikkola och Pekka Viertomies till medlemmar i styrelsen. Helka Ahava och Eija Mustonen var i tur att avgå, Mika Aalto-Setälä och Brita Carpelan avgick på egen begäran. Mötet tackade dem som lämnade styrelsen för deras insats.

Den nya styrelsen valde på sitt första möte Ulf Särs till viceordförande, Pekka Viertomies till sekreterare, Heikki Ahava till ekonom, Marianne von Knorring till återvinningsansvarig samt Ulf Särs, Heta Muurinen, Mika Aalto-Setälä och Helka Ahava till informationsteam.

ANTECKNA OCKSÅ DESSA EVENEMANG I KALANDERN

- Festivalen Världen på besök i Kajsaniemi 28-29.5. Anmäl dig som frivillig vid Emmaus bord!
- Emmausläger för frivilliga på Åland 2-10.6 (mera info på Emmaus Ålands webbplats)
- Emmaus Ålands arbetsläger i Mariehamn 1-14.8 (mera info på Emmaus Ålands webbplats)

NYTT FRÅN LOPPMARKNADERNA

Försäljningen var i fjol mycket god på båda loppmarknaderna och i slutet av året nåddes rekordresultat. Även om depressionen säkert är en bidragande orsak till detta, skulle det inte ha varit möjligt utan de uthålliga, inspirerade och kreativa frivilliga på loppmarknaderna!

Det praktiska samarbetet mellan butikerna i Drumsö och Vallgård har förbättrats, då flera frivilliga nu arbetar på båda loppmarknaderna. Butiken i Vallgård har då och då fått goda varor från Drumsö och i andra riktningen har säckar till Polen transporterats från Vallgård till lagret i Drumsö.

På hösten tillsattes en miljögrupp som till att börja med skall hjälpa folket på båda loppmarknaderna att förbättra sorteringen av avfall. I november deltog vi första gången i den europeiska veckan för minskning av avfall genom att av kunderna samla in idéer för hur vi kunde minska på avfallet.

Mottagandet av nya frivilliga har i många år varit något av en stöttesten för oss. I Vallgård utsågs Ulla Hoyer på hösten till koordinator för frivilligarbetet med speciellt ansvar för att introducera nya frivilliga.

ANU ALAVUOTINKI

HÖJDPUNKTER I SOLIDARITETSARBETET

Det av utrikesministeriet stödda projektet för ett sömnadscenter i Burkina Faso avslutades i slutet av år 2010, men vi fortsätter samarbetet med kvinnoorganisationen Pag-La-Yiri. Det är meningen att slutföra utbildningen av sömmerskor under år 2011. Vi fortsätter sälja vår egen syförenings produkter till förmån för sömnadscentret och försäljningsintäkterna på kvinnodagen 8.3 går oavkortat till detta ändamål.

Tillsammans med Svalorna, Emmaus Westervik och Emmaus Åland anhöll vi på våren om projektstöd av utrikesministeriet för Cuna Nazareths återvinningscentral i Peru. Till vår stora glädje beviljades hela den summa vi anhållit om och projektet kan nu börja på allvar. Under det första treåriga skedet av projektet inleds återvinningscentralens verksamhet och unga män och kvinnor utbildas i en sorts läroavtalsutbildning till professionella återvinningsarbetare.

Det intensivare samarbetet med föreningen Toivo ja Rauha i Karislojo har varit ett annat stort glädjeämne. Vi har tillsammans börjat sända möbler och varor till Kohila i Estland och ett gemensamt Emmausläger hålls i Katikoti i Estland 13-17.6. Mer information senare.

DÅ DET TILLFÄLLIGA BLEV BESTÅENDE

En liten byrå lutar mot en stolpe.

Den är anspråkslös, men den är viktig i Emmaus Drumsös historia. Den är en symbol för det tillfälliga som blev bestående.

TEXT: HETA MUURINEN FOTO: ANU ALAVUOTUNKI

”Vi har bevarat den som ett minne från den första tiden”, berättar **Eeva Ratinen**, frivillig på Drumsö

Den första tiden var år 1983. Emmaus Helsingfors hade verkat i ett hus på Sandvikskajen som revs. Det tog sin tid att hitta nya utrymmen, så man hyrde en källarlägenhet på Gyldénsvägen på Drumsö som tillfälligt förvaringsutrymme och loppmarknad.

”Varorna hölls på lastpallar och man gjorde olika slags tillfälliga konstruktioner. Här fanns inte ens hyllor”, berättar Eeva.

Då Emmaus Helsingfors hittade nya utrymmen på Smedsgatan hade verksamheten på Drumsö emellertid redan blivit etablerad.

”En stor del av de frivilliga hade börjat arbeta på Gyldénsvägen och några av dem bodde till och med här. Början var verkligen roligt, det fanns gott om kunder, eftersom

↓ Timo Tamminen var kund i Emmaus redan som gymnasist på 1960-talet och har fortsatt som frivillig Emmausaktivist.

↓ På loppmarknaden kan man hitta böcker på all världens språk..

↓ Vackert boderi på en klänning som väntar på sin köpare i bakre rummet.

↓ Maria Tolonen packar kläder som skall sändas till Polen.

”Kunderna hämtar varor så att det räcker för försäljningen.”

Det föll på Eevas lott att se till att det fanns tillräckligt med människor på Drumsö. Man beslöt försöka. På det sättet blev det tillfälliga varulagret på Gyldénsvägen den mest långvariga loppmarknaden inom Emmaus Helsingfors.

INTUITIONEN LEDDE TILL EMMAUS

Numera är en fjärdedel av de frivilliga drumsöbor. Det kommer nya då och då, men många har varit med länge.

I bakre rummet gräver **Timo Tamminen** bland metalldelar. Han har varit med som frivillig ett tiotal år.

det på 80-talet var ont om loppmarknader i Helsingfors. Det kändes synd att sluta.”

Det föll på Eevas lott att

För Timos del började det hela med en mystisk anteckning i en minnesbok.

”Jag har anlag för intuition. Jag hade skrivit ordet Emmaus i min minnesbok och det hade stått där i flera år. En gång då jag var på uppköp på Gyldénsvägen frågade försäljaren om jag skulle vara intresserad av att börja jobba här. Jag tackade genast ja.”

I samma husbolag som Timo bodde **Maria Tolonen**, som också ofta var kund på lopptorget – tills Timo i sin tur bad henne komma med.

Maria och Timo bor praktiskt på andra sidan gatan, så det är lätt att snabbt kalla in dem vid behov. De gör också allt möjligt som överhuvud kan behövas på loppmarknaden.

Å andra sidan finns det på Drumsö frivilliga som har sina egna fasta turer en viss dag i veckan utan undantag. Och då en drumsöbo slutar, gör hon det med besked:

”**Carita Ström** meddelade i god tid att

hon går i pension från Emmaus, då hon fyller 90 – och det gjorde hon också”, berättar Eeva. Då dagen slutligen randades, lämnade Carita på Gyldénsvägen ett kort där det stod: ”Den här flicka far i flygande fläng”.

KONKURRENS GER KUNDER

Loppmarknaden på Drumsö säljer inte möbler och behöver inte avhämta varor någonstans. Kunderna hämtar själva varor så att det räcker för försäljningen.

De första tiderna fanns det nog möbler på loppmarknaden. Och inte vilket skräp som helst utan fina, reparerade och beklädda återvinningsprodukter.

Då fanns Emmaus också i Esbo. Ulla och Raimo Siljander upprätthöll i Esbo en komunitet som iståndsatte gamla möbler och förde dem till Drumsö för att säljas.

Och idag? Vad drar människor till Gyldénsvägen?

”Kunderna säger att butiken är hemtrevlig, som en bybutik, och har varor av hög kvalitet. Vi känner många av våra kunder bra sedan årtal tillbaka.”

Efter 1980-talet har det blivit mera konkurrens mellan loppmarknader också på Drumsö. Det har dykt upp olika slags självförsäljningslopptorg i grannskapet. Men Eeva är inte orolig:

”Tvärtom, de lockar kunder också till oss.”

Kunderna torde räcka till för den 28-åriga loppmarknaden också i framtiden. Då den nya metrolinjen byggs på Drumsö, kommer en ingång att ligga på loppmarknadens gård. ■

LAUTTASAARI
DRUMSÖ

U-HJÄLPEN har gjort livet bättre i många små samfund i u-länder men den har inte löst fattigdomsproblemet i länderna. En stor del av biståndsmedlen sänds inte ens till södern utan används till att sysselsätta en stor mängd västerländska experter inom bl.a. projektbyråkrati. Tänk om den billigaste och bästa u-hjälpen vore att i stället för dyra projekt ge fattiga människor en liten summa pengar i handen en gång i månaden och lita på att de använder summan ansvarsfullt för att förbättra livet för sig själva och sin familj.

I många latinamerikanska länder har man redan infört en grundtrygghet, villkorlig eller mot prestation. Den mest kända framgångsberättelsen är Brasilien, där man på några år lyckades besegra den extrema fattigdomen. Villkoret för grundtryggheten var bl.a. att delta i ett vaccinationsprogram och sätta barnen i skola. År 2004 antogs i Brasilien en lag om medborgarlön, alltså en grundtrygghet åt alla utan motprestation. Också i Namibia och Sydafrika har man erfarenheter av en sådan. Oberoende av om

grundtryggheten är villkorlig eller inte har människorna nästan utan undantag använt pengarna ansvarsfullt för sina familjer.

”Tänk om den billigaste och bästa u-hjälpen vore att ge de fattiga en summa pengar i handen?”

Grundtryggheten kan rädda en familj som råkat i kris. Den skapar också förutsättningar. I det sömnadscenter i Burkina Faso som kvinnoorganisationen Pag-La-Yiri upprätthåller med stöd av Emmaus Helsingfors får sömnadsleverna en liten ersättning

för att familjerna måste klara sig utan deras arbetsinsats. Också den lilla summan är ett slags grundtrygghet, som gör det möjligt för de unga att delta i utbildningen. Då en fattig familj får en regelbunden liten inkomst är den mindre beroende av omständigheterna och kan planera sitt liv på längre sikt, låta barnen gå i skola och kanske starta ett litet företag med hjälp av en mikrokredit.

Då Finland var ett lantbruksland som återhämtade sig efter kriget lade man grunden för välfärden genom att dela ut ”gratis pengar” bl.a. i form av folkpension och barnbidrag. Om det fungerade hos oss, varför skulle det inte fungera på annat håll? ■